44 5. febr. — *Brjef* innanríkisstjórnarinnar *til landshöfðingja um* komu gufuskipsins Díönu að Þingeyri. — Til þóknanlegrar leiðbeiningar skal ekki undanfellt þjónustusamlega að skýra yður frá, að póstgufuskipið Diana muni á þessu ári koma við á Þingeyri — auk daga þeirra sem tilgreindir eru í ferða-áætluninni — enn fremur um 13. júní og 20. septbr. eða á 1. ferð þess frá Reykjavík og á 3. ferð þess frá Kaupmannahöfn.

45 9. febr. — *Brjef* ráðgjafans fyrir Ísland *til landshöfðingja um* úrskurðarvald landshöfðingja. — Þjer hafið, herra landshöfðingi, sent hingað erindi, þar sem hreppstjórinn í Vatnsleysustrandarhreppi í Gullbringu- og Kjósarsýslu, Jón Breiðfjörð, fer þess á leit, að hann megi losast við að greiða 15 kr. sekt, er sjer hafi verið gjörð með úrskurði amtmannsins í suðuramti Íslands frá 10. apríl f. á., fyrir að hafa óhlýðnazt boði amtmanns, eða þá, að þær athafnir sínar, er hafi valdið tjeðri sekt, verði rannsakaðar og dœmdar af dómstólunum. Skýrið þjer í þóknanlegu brjefi 1. nóvbr. f. á. frá, að þjer 28. júlí f. á. hafið ákveðið, að sitja skyldi við úrskurð amtmanns á málinu, en hann hafi verið sá, að málssókn gegn beiðanda mætti niður falla, ef hann greiddi tjeða 15 kr. sekt, og er það aðaltillaga yðar, að það verði tjáð beiðandanum, að málið hafi hlotið fullnaðarúrslit með úrskurði yðar frá 28. júlí f. á.; en til vara leggið þjer til, að úrskurður þessi verði staðfestur af ráðgjafanum.

Fyrir því skal til leiðbeiningar og birtingar þjónustusamlega tjáð, að aðaltillaga yðar er hjer með samþykkt.

46 14. febr. — *Brjef* ráðgjafans fyrir Ísland *til landshöfðingja um* afbýli frá umboðsjörð. — Með þóknanlegu brjefi frá 12. septbr. f. á. hafið þjer, herra landshöfðingi, sent hingað erindi leiguliðans á Gullbringusýslu-umboðsjörðunni Hólmi, Gríms Ólafssonar, þar sem hann kvartar undan því, að heimtaðar hafi verið af sjer fyrir fardaga-árið 1874—75 5 vættir í landskuld af tjeðri jörð, þó að hann að eins hafi goldið 4 vættir árlega síðan 1863, er land, sem notað hafði verið frá Hólmi, var lagt til afbýlisins Vilborgarkots.

Jafnframt því að senda þessa beiðni, hafið þjer, herra landshöfðingi vísað til brjefs dómsmálastjórnarinnar frá 1. júlí 1864, er lagði þann úrskurð á, að jörðin Vilborgarkot, er maður, að nafni Jón Bjarnason, hafði 1863 tekið undir sig, yrði ekki talin nýbýli, heldur afbýli að nokkru leyti frá Hólmi, og að nokkru leyti frá annari jörð. Þá hafið þjer tekið fram, að, þótt Jón Bjarnason hafi farið fram á að verða talinn nýbýlismaður, og hafi skorazt undan að greiða umboðsmanni landskuld, eina vætt á ári, af þeim 4 hndr., sem voru lögð til Vilborgarkots frá Hólmi, beri ekki á, að neitt hafi verið skipt sjer af því, fyrr en mál hafi verið höfðað í gegn honum árið 1872 til lúkningur á ógreiddri landsskuld í 6 ár; hafi máli þessu verið skotið til yfirdóms og hlotið þau úrslit, að ekkja Jóns Bjarnasonar, er hafði fengið jörðina eptir mann sinn látinn, á meðan á málinu stóð, hafi verið sýknuð af kærum umboðsmanns.

Þjer hyggið, herra landshöfðingi, eigi vera nœgilega ástœðu til að skjóta dómi þessum til hæztarjettar, og hafið því lagt það til, að skipað verði hlutaðeigandi umboðsmanni að hlutast til um, að jörðin Vilborgarkot verði samkvæmt áminnstu brjefi dómsmálastjórnarinnar viðurkennd afbýli að nokkru leyti frá Hólmi, þannig, að umboðssjóðurinn fái eptirleiðis landskuld af Vilborgarkoti, eptir því sem nákvæmar verði til tekið, og í